

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPP.0640.68.2025

Warszawa, 8 października 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o wielkoobszarowych terenach zdegradowanych oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (druk nr 1347).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Klimatu i Środowiska do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Stanowisko Rządu

wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wielkoobszarowych terenach zdegradowanych oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (druk nr 1347)

I. Przedmiot projektu ustawy i istota projektowanych zmian

W celu rozwiązania problemu składowisk i innych miejsc gromadzenia odpadów na terenach państwowych zakładów przemysłowych, które powstały w przeszłości przed obowiązywaniem szczegółowych, współczesnych przepisów regulujących gospodarowanie odpadami i ochronę środowiska (tj. przed 1 października 2001 r.), przyjęto ustawę z dnia 16 czerwca 2023 r. o wielkoobszarowych terenach zdegradowanych¹⁾, zwaną dalej „ustawą o WTZ”.

Podstawowym celem poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wielkoobszarowych terenach zdegradowanych oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska, zwanego dalej „nowelizacją”, jest ustanowienie regulacji, w myśl których zadania w zakresie prowadzenia działań związanych z poprawą stanu środowiska na wielkoobszarowym terenie zdegradowanym, zwanym dalej „WTZ”, z wyjątkiem działań prowadzonych na terenach zamkniętych, będą stanowić zadania zlecone gminie z zakresu administracji rządowej, a także wskazanie, że koszty tych działań będą finansowane w formie dotacji celowej z budżetu państwa lub z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

Większość z pozostałych elementów nowelizacji ma charakter wynikowy w stosunku do wyżej opisanych. Jedyny wyjątek dotyczy art. 1 pkt 1 i 2 nowelizacji, w których proponuje się rozszerzenie definicji „miejsca gromadzenia historycznych odpadów przemysłowych”, „składowiska historycznych odpadów przemysłowych” oraz „wielkoobszarowego terenu zdegradowanego”.

II. Obowiązujący stan prawny

W załączniku do ustawy o WTZ wymieniono pięć lokalizacji²⁾, które uznano za wymagające podjęcia działań związanych z poprawą stanu środowiska.

Obecnie, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o WTZ, zadania w zakresie prowadzenia działań związanych z poprawą stanu środowiska na WTZ, z wyjątkiem działań prowadzonych na terenach zamkniętych, **stanowią zadania własne gminy**, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym³⁾.

Z kolei art. 18 ust. 3 ustawy o WTZ wskazuje na możliwość finansowania kosztów działań związanych z poprawą stanu środowiska na WTZ ze środków:

- 1) Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększenia Odporności (Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności, zwanego dalej „KPO”),
- 2) Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,

¹⁾ Dz. U. poz. 1719.

²⁾ Ustawa obejmuje 5 terenów: Tereny Zakładów Chemicznych „Zachem” w Bydgoszczy, Tereny Zakładów Chemicznych „Organika-Azot” w Jaworznie, Tereny Zakładów Chemicznych „Tarnowskie Góry” w Tarnowskich Górach, Tereny Zakładów Przemysłu Barwników „Boruta” w Zgierzu oraz Tereny Zakładów Włókien Chemicznych „Wistom” w Tomaszowie Mazowieckim.

³⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940.

- 3) Fundusz Spójności,⁴⁾
- 4) Funduszu Invest EU,
- 5) innych, pozyskanych przez właściwy organ, w tym przykładowo w ramach regionalnych programów operacyjnych,
- 6) własnych gminy.

Uzupełniając art. 18 ust. 4 ustawy o WTZ zapewnia finansowanie kosztów z krajowych funduszy ochrony środowiska (ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej NFOŚiGW, lub wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej).

III. Stanowisko Rządu wobec zmian proponowanych w projekcie ustawy

Organy odpowiedzialne za działania na WTZ⁵⁾ zobowiązane są do podjęcia działań tylko i wyłącznie pod warunkiem dostępności odpowiednich środków na cele poprawy stanu środowiska.

KPO daje możliwość pozyskania finansowania na kompleksową ocenę stanu środowiska oraz przygotowanie projektu planu poprawy stanu środowiska na WTZ.

Finansowanie działań związanych z poprawą stanu środowiska na WTZ przewidziano w ramach inwestycji KPO B3.2.1⁶⁾. Alokacja wynosi ogółem ok. 281,4 mln. zł⁷⁾. Inwestycja B3.2.1 znajduje się w części pożyczkowej KPO. Dofinansowanie z inwestycji KPO B3.2.1 jest jednak w pełni bezzwrotne dla beneficjentów końcowych, tj. jednostek samorządu terytorialnego⁸⁾, zwanych dalej „JST”. Zatem to Skarb Państwa ponosi główny ciężar finansowania działań w ramach inwestycji.

NFOŚiGW podpisał 5 umów z JST na realizację zadań w związku z inwestycją KPO B3.2.1, przewidujących dofinansowanie w wysokości 100,04 mln zł⁹⁾.

Realizacja projektów wiąże się z koniecznością uwzględnienia w kosztach zamówień również podatku VAT. Jednak jest to koszt niekwalifikowany w KPO, zatem konsekwencją mogłoby

⁴⁾ W przypadku pkt 2 I 3 obecnie program Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021–2027, w przyszłości – programy w perspektywie UE po roku 2029.

⁵⁾ Organy właściwe, o których mowa w art. 5 ustawy o WTZ.

⁶⁾ „Inwestycje w neutralizację ryzyka i rekultywację wielkoobszarowych terenów przemysłowych i Morza Bałtyckiego”.

⁷⁾ Dane dla komponentu lądowego inwestycji w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska. Pozostała część środków zapisana dla inwestycji B3.2.1 dotyczy komponentu morskiego, za który odpowiada Minister Infrastruktury.

⁸⁾ Na podstawie rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 17 listopada 2022 r. w sprawie wykazu inwestycji w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności kwalifikujących się do objęcia wsparciem o charakterze bezzwrotnym oraz w ramach których wsparcie zwrotne przyznawane w formie pożyczki może podlegać umorzeniu (Dz. U. poz. 2413 oraz z 2024 r. poz. 1864).

⁹⁾ Całkowity koszt wydatków wynosi 122,79 mln zł przy dofinansowaniu w wysokości 100,04 mln zł. W rozbiciu na poszczególne miasta przedstawia się to następująco:

- a) Tarnowskie Góry: całkowity koszt wydatków wynosi ok. 7,03 mln zł przy dofinansowaniu w wysokości ok. 5,72 mln zł,
- b) Jaworzno: całkowity koszt wydatków wynosi ok. 15,67 mln zł przy dofinansowaniu w wysokości ok. 12,75 mln zł,
- c) Tomaszów Mazowiecki: całkowity koszt wydatków wynosi ok. 8,93 mln zł przy dofinansowaniu w wysokości ok. 7,28 mln zł,
- d) Bydgoszcz: całkowity koszt wydatków wynosi ok. 73,60 mln zł przy dofinansowaniu w wysokości ok. 60,28 mln zł,
- e) Zgierz: całkowity koszt wydatków wynosi ok. 17,55 mln zł przy dofinansowaniu w wysokości ok. 14,47 mln zł.

być bardzo duże obciążenie budżetów JST¹⁰⁾. Aby zapewnić finansowanie podatku VAT, NFOŚiGW 4 lipca 2025 r. uruchomił program pn. „Współfinansowanie przedsięwzięć realizowanych w ramach inwestycji B3.2.1 Krajowego Planu Odbudowy”, który umożliwił sfinansowanie podatku VAT dla projektów na WTZ finansowanych ze środków KPO. Termin składania wniosków wyznaczono na 30 września 2025 r.

Zakłada się, że projekty finansowane z KPO, dzięki rozpoznaniu skali problemu i opracowaniu planów naprawczych, pomogą w przyszłości w pozyskaniu dalszego finansowania ze środków unijnych na etapie projektów inwestycyjnych dotyczących poprawy stanu środowiska na WTZ, których realizacja doprowadzi do eliminacji zagrożeń występujących na tych terenach.

Wobec powyższego, zdaniem Rządu, przepisy ustawy o WTZ w zakresie zapewnienia finansowania zadań dotyczących poprawy stanu środowiska na WTZ są wystarczające w zakresie finansowania i na obecnym etapie nie wymagają korekt. Co więcej, analizując aktualną możliwość nowelizacji przedmiotowej ustawy, należy mieć na względzie trwające prace w ramach wyżej opisanej inwestycji B3.2.1 KPO. Wprowadzane w ustawie rozwiązania realizują wymagania kamienia milowego KPO – B14L „Wejście w życie ustawy umożliwiającej kompleksowe eliminowanie negatywnego wpływu na środowisko na wielkoobszarowych terenach przemysłowych”. Kamień milowy B14L został już osiągnięty. Z kolei wykonanie zadań wskazanych w ustawie o WTZ realizuje dwa kolejne kamienie milowe KPO – B16L „Zbiory dokumentacji przygotowane na potrzeby inwestycji związanych z negatywnym oddziaływaniem na środowisko wybranych wielkoobszarowych terenów zdegradowanych oraz materiałów niebezpiecznych zatopionych na dnie Morza Bałtyckiego” z terminem realizacji przypadającym na koniec sierpnia 2026 r. oraz B17L „Obszary lądowe, dla których zrealizowano badania terenowe związane z występowaniem substancji zanieczyszczających i materiałów niebezpiecznych” z terminem realizacji przypadającym na koniec marca 2026 r. Należy zatem wskazać, że zmiana przepisów ustawy o WTZ w kształcie zaproponowanym w nowelizacji może doprowadzić do naruszenia trwałości osiągniętego kamienia milowego B14L oraz uniemożliwienia osiągnięcia kamieni milowych B16L i B17L.

W zakresie szczegółowej analizy zmian proponowanych w poselskim projekcie nowelizacji należy wyjaśnić poniższe kwestie.

Art. 1 pkt 1 i 2 nowelizacji

Zmiany w art. 2 w pkt 2 i 5 ustawy o WTZ polegające na dodaniu wyrazów „lub znajdowały się” po wyrazach „znajdują się” w definicjach „miejsca gromadzenia historycznych odpadów przemysłowych” i „składowiska historycznych odpadów przemysłowych”, a także zmiany w art. 2 pkt 7 polegające na włączeniu do definicji „wielkoobszarowego terenu zdegradowanego”, oprócz obiektów przeznaczonych do gromadzenia odpadów, również „innych obiektów zanieczyszczających środowisko gruntowo-wodne”, w ocenie Rządu są zbędne i mogłyby spowodować trudności w interpretacji przepisów prawa. Zaproponowane uzupełnienie definicji systemowo zmieniłoby bowiem zakres ustawy o WTZ. W przypadku terenów zanieczyszczonych, na których nie występują odpady, znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska¹¹⁾ w zakresie historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie¹²⁾ w zakresie zanieczyszczeń powstałych po 2007 r. Nie ma zatem potrzeby powielania i komplikowania istniejących regulacji.

¹⁰⁾ Koszt podatku VAT jest szacowany dla Tarnowskich Gór w wysokości około 1,3 mln zł, Jaworzna – w wysokości około 2,9 mln zł, Tomaszowa Mazowieckiego – w wysokości około 1,7 mln zł, Bydgoszczy – w wysokości około 13,86 mln zł oraz Zgierza – w wysokości około 3,3 mln zł.

¹¹⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 647 i 1080.

¹²⁾ Dz. U. z 2020 r. poz. 2187.

Projektowane zmiany w art. 1 pkt 1 i 2 nowelizacji należy ocenić negatywnie.

Art. 1 pkt 3 nowelizacji

Zmiany dotyczące art. 5 ust. 2 ustawy o WTZ prowadzą do uznania zadań w zakresie prowadzenia działań związanych z poprawą stanu środowiska na WTZ za zadania zlecone gminie z zakresu administracji rządowej (z wyjątkiem działań prowadzonych na terenach zamkniętych prowadzonych przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska). Rząd zwraca uwagę, że ta propozycja niesie ze sobą istotne skutki dla budżetu państwa, które nie zostały w projekcie szczegółowo oszacowane. Co więcej, do czasu wykonania kompleksowych ocen stanu środowiska na WTZ w ramach projektów realizowanych z KPO oszacowanie takie nie jest możliwe. Zatem bez odpowiedniej oceny skutków regulacji proponuje się istotną ingerencję w trwający proces dotyczący realizacji projektów z zakresu poprawy stanu środowiska na WTZ. W ocenie Rządu zmiana przepisów dotyczących finansowania zadań na WTZ w zawartym w nowelizacji kształcie, zwłaszcza przeprowadzona w najbliższym czasie, przed zakończeniem projektów realizowanych z KPO, może doprowadzić do naruszenia kamienia milowego B14L, uniemożliwienia osiągnięcia kamieni milowych B16L i B17L oraz wynikowo – utraty środków z KPO na ten cel. Należy przy tym pamiętać, że formalne nałożenie w ustawie o WTZ obowiązków na budżet państwa nie gwarantuje jeszcze zapewnienia tych środków w przypadku ich braku. Biorąc pod uwagę sytuację budżetu państwa i procedurę nadmiernego deficytu wysoce prawdopodobny jest brak możliwości przeznaczenia dodatkowych środków z budżetu państwa na sfinansowanie zadań wynikających z ustawy o WTZ.

Projektowane zmiany w art. 1 pkt 3 nowelizacji należy ocenić negatywnie.

Art. 1 pkt 4 i pkt 5 lit. a–c nowelizacji

Zmiany w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1–3 ustawy o WTZ będą obligować JST do podejmowania działań na WTZ, mimo braku zapewnienia na ten cel odpowiednich środków finansowych. Należy zważyć, że doprecyzowania wskazujące na powstanie obowiązku dopiero po zapewnieniu finansowania w odpowiedniej wysokości ze środków wymienionych w art. 18 ust. 3 lub 4 ustawy o WTZ było spełnieniem postulatu JST zgłoszonego w ramach konsultacji publicznych ustawy o WTZ. Zatem niezasadne wydaje się usunięcie tego zastrzeżenia. Nawet dodanie w art. 18 ust. 3 ustawy o WTZ środków z budżetu państwa jako źródła finansowania, zdaniem Rządu, nie powinno skutkować nałożeniem na JST obowiązków, których zakres i skutki finansowe nie są w pełni oszacowane na obecnym etapie realizacji projektów na WTZ.

Projektowane zmiany w art. 1 pkt 4 i pkt 5 lit. a–c nowelizacji należy ocenić negatywnie.

Art. 1 pkt 5 lit. d nowelizacji

Należy zważyć, że z uwagi na ogromne obciążenie finansowe związane z działaniami na WTZ (szacunki wskazują na potrzeby rzędu nawet 2 mld zł na niektóre WTZ), przy ograniczonej ilości dostępnych środków oraz różnych harmonogramach wydatkowania środków w ramach dostępnych programów finansowania, pojawia się potrzeba montażu finansowego projektów oraz ich rozłożenia na etapy. Realizacja kolejno kilku projektów na WTZ jest skuteczniejszym sposobem dojścia do celu, niż oczekiwanie na zapewnienie jednorazowo środków na te skomplikowane i wieloletnie projekty. Projekty dotyczące usuwania odpadów lub usuwania zanieczyszczeń z gleby, ziemi lub wód gruntowych w praktyce muszą być niejednokrotnie modyfikowane pod wpływem sytuacji i uwarunkowań stwierdzanych podczas ich realizacji, wynikających z przemieszczania się i reagowania substancji niebezpiecznych w środowisku, warunków geologicznych i hydrogeologicznych, a także warunków atmosferycznych podczas realizacji projektów. Za niezasadną należy uznać propozycję usunięcia możliwości realizowania projektów obejmujących część obszaru WTZ, tj. proponowane uchylenie art. 7 ust. 4 ustawy o WTZ.

Projektowane zmiany w art. 1 pkt 5 lit. d nowelizacji należy ocenić negatywnie.

Art. 1 pkt 5 lit. e i pkt 6 nowelizacji

Nadanie nowego brzmienia w art. 7 w ust. 6 pkt 2 ustawy o WTZ sprowadza się do propozycji skreślenia wyrazów „wraz ze wskazaniem planowanych źródeł ich finansowania, przy czym oszacowanie kosztów przedstawia się”. Analogiczny zabieg będzie miał miejsce w przypadku nadania nowego brzmienia w art. 8 w ust. 3 pkt 2 ustawy o WTZ, co sprowadzi się do propozycji skreślenia wyrazów „wraz ze wskazaniem ich źródeł finansowania, przy czym oszacowanie kosztów przedstawia się”. Powyższe zmiany będą skutkować brakiem obowiązku przygotowania dokumentacji finansowej, która umożliwia negocjowanie przez Rząd wysokości środków Unii Europejskiej przeznaczonych na zadania na WTZ. Proponowana zmiana przepisu może zatem utrudnić lub nawet uniemożliwić pozyskanie środków na realizację zadań na WTZ.

Zatem projektowane zmiany w art. 1 pkt 5 lit. e i pkt 6 nowelizacji należy ocenić negatywnie.

Art. 1 pkt 7–9 nowelizacji

W nowelizacji proponuje się zmiany w art. 18 ustawy o WTZ polegające na dodaniu nowych ustępów 2a i 2b oraz uchyleniu ust. 3–7. Celem proponowanych zmian jest przeniesienie obciążenia kosztami ustawy o WTZ ze środków Unii Europejskiej na budżet państwa w dyspozycji ministra właściwego do spraw środowiska. Jak wskazano powyżej zmiana ta jest niemożliwa do zaakceptowania i grozi zaprzestaniem realizacji aktualnie prowadzonych przez JST projektów dotyczących poprawy stanu środowiska na WTZ z uwagi na wykluczenie możliwości ich finansowania ze środków już pozyskanych z KPO, a także planowanych do pozyskania w przyszłości z innych programów Unii Europejskiej. Ponadto przyjęcie zaproponowanych rozwiązań skutkuje znaczącym, niemożliwym aktualnie do oszacowania, obciążeniem budżetu państwa.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 13a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej¹³⁾ zagadnienia dotyczące ochrony powierzchni ziemi oraz gospodarki odpadami są objęte działem „klimat”. Zatem kwestie związane z poprawą stanu środowiska na WTZ należą do kompetencji ministra właściwego do spraw klimatu, a nie ministra właściwego do spraw środowiska. Wobec powyższego wskazanie w przedmiotowych przepisach części budżetu państwa w dyspozycji ministra właściwego do spraw środowiska jest błędne.

Planowane zmiany w art. 16 ust. 2–7 oraz art. 19 ustawy o WTZ mają charakter wynikowy w stosunku do wyżej opisanych zmian w art. 18 ustawy o WTZ.

Projektowane zmiany w art. 1 pkt 7–9 nowelizacji należy ocenić negatywnie.

Art. 1 pkt 10 nowelizacji

W nowelizacji zawarto propozycję uchylenia art. 20 ustawy o WTZ, który obliguje właściwy organ do ponoszenia corocznej opłaty w przypadku, gdy nie podjął działań na WTZ, do których jest wprost obowiązany w projektowanej ustawie. Obowiązek podjęcia działań na WTZ, a tym samym ewentualna opłata, są w obecnie obowiązujących przepisach ustawy o WTZ uzależnione od dostępności środków finansowych na wykonanie tych działań. Celem przedmiotowego przepisu jest przede wszystkim zobligowanie właściwych organów do wykorzystania uzyskanych środków Unii Europejskiej, a także zagwarantowanie osiągnięcia kamieni milowych KPO B16L i B17L.

¹³⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1370 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 820.

Zatem projektowane zmiany w art. 1 pkt 10 nowelizacji należy ocenić negatywnie.

Art. 1 pkt 11 i 12 nowelizacji

Zaproponowano uchylenie art. 25 ustawy o WTZ wskazując, że jest to zmiana wynikowa w stosunku do zmian art. 18 ustawy o WTZ, polegająca na przeniesieniu obciążenia kosztami ustawy o WTZ ze środków Unii Europejskiej na budżet państwa. Jednakże utrzymanie art. 25 jest istotne bez względu na źródło finansowania zadań na WTZ. W art. 25 przewidziano bowiem wyjątek, tj. odstępstwo od ogólnych zasad przeprowadzenia kompleksowej oceny stanu środowiska i prowadzenia działań związanych z poprawą stanu środowiska w przypadkach, gdy przed wejściem w życie ustawy rozpoczęto prowadzenie działań zapobiegawczych lub naprawczych, o których mowa w art. 16 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. Odstępstwo to umożliwia kontynuację rozpoczętych działań do chwili, gdy decyzja w sprawie poprawy stanu środowiska na wielkoobszarowym terenie zdegradowanym stanie się prawomocna. Celem takiej regulacji jest zapewnienie ciągłości i spójności rozpoczętych działań, wyeliminowanie ryzyka zawieszania takich działań do czasu wydania decyzji w sprawie poprawy stanu środowiska, a tym samym utrzymanie ich efektów ekologicznych. Jednocześnie celem zapewnienia realizacji ciągłości pilnych działań wprowadzono obowiązek wydawania w pierwszej kolejności decyzji do tej części terenu zdegradowanego, na której są prowadzone działania zapobiegawcze lub naprawcze. Przewidziano przy tym odpowiednią współpracę między regionalnym dyrektorem ochrony środowiska a wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta, w celu przekazania wszystkich informacji zgromadzonych dotychczas przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska w ramach prowadzonych działań zapobiegawczych lub naprawczych.

Zmiana w art. 26 ustawy o WTZ ma charakter wynikowy do proponowanego uchylenia art. 25 ustawy o WTZ. Zatem projektowane zmiany w art. 25 i 26 ustawy o WTZ należy ocenić negatywnie.

Art. 2 nowelizacji

Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska mają charakter wynikowy do zmian zaproponowanych w art. 16 ust. 2, art. 19 ust. 1, art. 20 i 25 ustawy o WTZ. Zmiany dotyczą uchylenia pkt 20 w art. 401 ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, wskazującego, że wpływy z tytułu zwrotu środków finansowych, zwrotów kosztów i opłat wynikających z ustawy o WTZ stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Projektowane zmiany w art. 401 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska należy ocenić negatywnie.

Art. 3 nowelizacji

Należy zwrócić uwagę, że planowany termin wejścia w życie nowelizacji (tj. 1 stycznia 2026 r.) może mieć negatywne skutki dla wyżej opisanych projektów na WTZ finansowanych z KPO, które znajdują się w trakcie realizacji. Za rozsądne wydaje się wstrzymanie ingerencji w przepisy ustawy o WTZ przynajmniej do zakończenia wykonania tych projektów, tj. do końca sierpnia 2026 r.

Projektowane zmiany w art. 3 nowelizacji (przepis o wejściu w życie) należy ocenić negatywnie.

IV. Podsumowanie

Biorąc pod uwagę ww. szczegółowe uwagi do poszczególnych rozwiązań, a w tym kwestie braku zabezpieczenia finansowego dla projektu w budżecie państwa i kolidowanie

ze znajdującymi się w fazie realizacji projektami finansowanymi z KPO, Rada Ministrów negatywnie ocenia przedłożony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wielkoobszarowych terenach zdegradowanych oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (druk sejmowy nr 1347).